

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט
ידי נ"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942
תפוצה: 13,000 עלונים
גיליון מס' 321 | ז' בסיון התשפ"ג

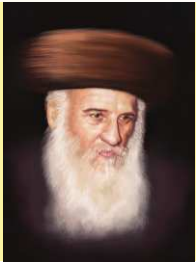
פרשת נשא

זמני כניסה ויציאת שבת

ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
20:55	20:22	19:09	תל אביב
20:51	20:21	19:16	ירושלים
20:54	20:18	19:01	באר שבע
20:53	20:19	19:17	

העלון מוקדש לעילוי נשמת רותי בת נעימה ז"ל

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניך 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה

נְשֵׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם לְמִשְׁפַּחְתְּכֶם. (ד, כב)

הרי שיש חיסרון בשלימות המצווה כי אמנם הם קיימו את המצווה, אך הם לא נתנו את ה'אני' שלהם. והרי כתוב "זבחי אלוקים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה" - ה' רוצה ענווה ולב נשבר. לב נשבר נהיה רק כתוצאה מזיהוי נקודות של חיסרון, ומהן האדם מגלה שכל העשיות הם לא שלו אלא של ה'. ומי שלא מזהה נקודות חיסרון בעצמו יש לו תחושה של גאווה במצוותיו.

לעומת זאת, אנשים המקיימים מצוות ומודעים למתרחש בקרבם - למחשבות ולנפילות שלהם - ומקיימים מצוות מתוך ענווה ושיפלות, זוכים לא רק שהמצוות יעלו לפני ה', אלא גם 'הם עצמם' עולים לרצון לפני ה', ונחשב להם כאילו הקריבו את עצמם לה'.

ככתוב "נשוא את ראש בני גרשון" - תרים את ראשם של בני גרשון, תעודד אותם, ומה תאמר להם? "גם הם" - שזכו גם בקיום המצוות, וגם נתנו את עצמם לה'.

לפיכך מובן הכתוב על הבל "והבל הביא גם הוא". הבל היה צדיק והייתה לו ענווה גדולה כרמוז בשמו 'הבל' שהיה מהביל את עצמו. כך שכשהקריב קורבן עשה זאת מתוך ענווה ושיפלות, לכן נחשב שהקריב 'גם הוא' - גם את הקורבן וגם את עצמו.

שבת שלום

המפרשים שואלים מדוע כתוב "נשא את ראש בני גרשון גם הם", מהי התוספת "גם הם"? מעניין לראות שגם במעשה של קין והבל נאמר (בראשית ד, ז) "והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן". וצריך להבין גם שם מדוע התורה מדגישה שהבל הביא "גם הוא"?

ראוי לבאר על פי הספרים הקדושים, ש'בני גרשון' הם אותם אנשים צדיקים העובדים את ה' ומקיימים מצוותיו, ועדיין מתמודדים עם ניסיונות ומחשבות זרות, ויש להם נפילות מידי פעם - והעניין גורם להם לתחושה שהם 'מגורשים' מאת ה', כי כמה שהם מנסים להתקדש ולהיטהר, הם מרגישים עדיין את המשיכה לגשמיות. מה שמביא להרגשה שחלילה הקב"ה לא אוהב אותם, כי הם לא מצליחים להיות 'צדיקים' כמו שהם רוצים.

[יש כאלה שאפילו את המחשבות האלה אין להם. הם חיים בלי לחשוב ולהתבונן מה קורה איתם. טוב להם עם מצבם ולכן אינם עושים חשבון נפש על עבודת ה'. הם בוודאי במצב הרבה יותר גרוע.]

פונה התורה ל'בני גרשון' - אלו המרגישים מגורשים ולא יוצלחים, ואומרת להם "נשוא!!" תרימו את הראש!! אתם לא מגורשים כלל, אדרבה אתם אהובים ורצויים מאד. בוכות ביקורתכם העצמית אתם זוכים להגיע ל'לב נשבר', וזו מעלה גדולה מאד.

אנשים המקיימים מצוות אבל אין להם תחושה של 'לב נשבר',

אהבת חינוך

מה שלומך? "בסדר, תודה".
"אפשר לכבד אותך בחתיכת קיגל וצלחת טשולנט?"
"לא, תודה".
"בבקשה, תן לי את הזכות. אשמח שתטעם ממאכלי השבת שלנו, אני מתרגש לשמוע אותך". וכך הוא שולח לו חתיכת קיגל וצלחת חמין.
אני מבטיח לכם שאותו יהודי אכל את הקיגל והחמין בשבת ובאותו רגע היו לו הרהורי תשובה.

לעומת זאת, תארו לעצמכם שני שכנים הנפגשים בבנין בשבת. האחד, עם שטריימל גדול והשני ללא כיפה ואינם מדברים אחד עם השני. כל אחד נכנס לדירתו. היהודי עם השטריימל חושב לעצמו: "זו שבת? לא בית כנסת, לא ספר תורה, הוא פשוט מסכן". אפילו אם מחשבותיך אינן נאמרות אנשים מרגישים אותך. והיהודי שעדיין לא שומר תורה ומצוות חושב: "למה אנחנו גרים בבניין עם דתיים? אפילו 'שלום' הוא לא אומר, מה זו הטלית הזו והכובע הענק על הראש? הוא נראה ממי הביניים".
הבעל שם טוב אומר שהכנעה היא ההבנה כי כל פגם שאתה רואה אצל השני - קיים בך. לכן איך טוב יותר ממנו. ואם אתה עם שטריימל והלכת לתפילה אלו רחמינו של השם עליך, תגיד תודה לבורא עולם שזיכה אותך.

שבת שלום

צידה לדרך

רבי עקיבא לפני שהוא הפך להיות "רבי עקיבא" קראו לו עקיבא. כשהוא היה עקיבא הוא שנה תלמידים חכמים עד שאמר "מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור". במילים פשוטות, "הביאו לי יהודי דתי עם כיפה ופיאות ואני אכה אותו". אפילו בכנסת לא מדברים כך.

אומרת הגמרא, מדוע רחל, בתו של כלבא שבוע, רצתה להתחתן עם עקיבא? כתוב במסכת כתובות "ראתה רחל בתו של כלבא שבוע שהוא צנוע ומעולה". כלומר הוא צנוע ומעולה במידות. שואלים בעלי התוספות: לכאורה, ישנה סתירה. מצד אחד כתוב שהיא התלהבה כי היא ראתה שהוא בעל מידות טובות ומצד שני נשמע מדבריו כי הוא שונא תלמידים חכמים.
התשובה המבוארת בתוספות היא שרבי עקיבא שנה תלמידי חכמים כסבור שמתגאים על עמי הארץ. כלומר, הוא חשב שהם מרגישים שהם נעלים ממנו ורבי עקיבא לא יכל לשאת גאוה.
לכן, "דרך הבעל שם טוב" מלמדת כמה אני לא טוב יותר מהשני - כדי להרבות אהבת ישראל.

ברגע שאנחנו נעבדו על הכנעה: "אני לא יותר טוב ממך, אלא אני בדיוק כמוך" - כל עם ישראל יתחילו לאהוב אחד את השני.
נמחיש בדוגמה, בבניין מסוים דרות שש משפחות. בדירה אחת, גר יהודי עם שטריימל ומעיל ארוך ובדירה אחרת גר יהודי שאינו שומר תורה ומצוות. שניהם נפגשים בשבת בחדר המדרגות. הבחור עם השטריימל רואה את שכנו בשבת ואומר לו "שבת שלום,

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות כוללים, לברשות סניפים

ארץ זבת חלב ודבש

מהו מקור המנהג לאכול מאכלי חלב בשבועות? כיצד החלב משפיע על הלב ומה הקשר בין חלב לכוחו של התינוק ללכת?

להתקדם לכיוון של אווירה טובה ונעימה.

החלב בריא ללב?

מסופר בגמרא (מסכת בבא קמא פ א') על חסיד שהיה גונח מלבו והיה צועק "הלב, הלב שלי..." ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה, עד שניק חלב ורוח משחית לשחית. לחסיד כואב הלב והתרופה הינה חלב חם. ראוי לבאר, כיצד החלב משפיע באופן חיובי על הלב?

הלב הוא מקור התאווה וזו הסיבה שמניחים תפילין של יד כנגד הלב. אומר ה"שולחן ערוך" שהלב הינו מקום התאווה והמחשבות. אנשים חושבים שהתאווה באות מהמות, אך זו טעות. "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" - קודם לכל הוא הלב, ולכן הנחת תפילין של יד כנגד הלב שהוא מקור התאווה.

החסיד גנח מהלב כי הלב יוצר הרבה תאוות. שאלו ברופאים ואמרו אין לו תקנה עד שניק חלב חם, לאמור "אדוני, אם לרב מייצר באופן מיידי מחשבות ותאוות - תשתה חלב", כלומר תעבוד על נקודת איפוק, תלמד

אומר ה"שולחן ערוך" שנוהגים בכל מקום לאכול מאכלי חלב ביום הראשון של שבועות. ישנם כמה וכמה טעמים לכך ואנו בעזרת השם נביא כמה מהם ומה הם מלמדים אותנו בעבודת השם.

הטעם הראשון הינו בשם 'הכנסת הגדולה', המנהג לאכול מאכלי חלב ודבש משום שהתורה נמשלה לחלב ודבש, שנאמר "דבש וחלב תחת לשונך". שואלים המפרשים, הרי התורה נמשלה לעוד דברים פרט לדבש וחלב, אם כך, מדוע אנחנו עושים זכר דווקא לדבש ולחלב בשבועות?

המדעים הוא, שלדבש ולחלב יש שתי תכונות הופכיות אחת מהשנייה. טבעו של הדבש להדביק ולחבר, וטבע החלב להפריד ולהרחיק. מה פשר שני ההפכים הללו בעבודת השם?

אני חושב שזוהו יסוד חשוב ונפלא. את תחילת היסוד הבאנו מהספר 'דודאי ראובן'.

מה בין חלב לאיפוק?

מובא בספרים הקדושים כי לדבש ישנה תכונה גדולה יותר - לא רק שהוא מדביק, אלא הוא גם מבטל את מה שנכנס לתוכו לגמרי, כלומר זה נהיה חלק מהדבש. לעומת זאת לחלב - אומר ה'דודאי ראובן' - ישנה תכונה של הפרדה וריחוק. למשל, ידוע שאם ישנם קשרים בשיער ושמים את השערות בחלב, החלב מפריד ביניהן ומתיר את הקשרים. ובכן, **דבש מדביק וחלב מרחיק**. עד כדי כך שהגמרא אומרת תשע מאות ושלושה מיני מיתת יש בעולם כאשר היפה שבהן מיתת נשיקה. אומרת הגמרא (ברכות ח א) "כמשחל בניתא מחלבא" - כמו למשוש שערות מתוך חלב כך היא מיתת נשיקה - הנשמה יוצאת מהגוף בקלילות, ללא סיבוכים או כאבים.

ובכן, הגמרא מלמדת אותנו שדרוך של החלב להפריד ולהרחיק את השערות, אך מה הדבר מלמדנו בעבודת השם? להלן התשובה:

דבר ראשון בעבודת השם החלב מרמז לשמירת מרחק, לאדם, מטבעו, יש כל רגע רצון חדש: לאכול, לישון, לבלות עם חברים... אדוני, דבר ראשון שצריך להיות לך בחיים הוא החלב. יהודי בא לעולם ומיד יונק חלב - ללמדנו על נקודת איפוק. כשיש לך רצון או תאוה לעשות משהו - תן נקודת איפוק; עצור והתרחק. כשיש רצון לענות למישהו כי רוצים להחזיר לו - החלב מלמד להתרחק.

אומר הארי' הקדוש זיע"א שכשתינוק נולד חסר לו רק דבר אחד - כוח ההילוך. ישנן שתי רגליים, אך הוא לא יכול לעמוד או ללכת. יחד עם זאת, אומר האריז"ל כי התינוק מקבל את כוח ההילוך על ידי עשרים וארבעה חודשים של ניקת החלב מאמו. וכיצד עובדה זו שורה לעבודת השם? התשובה היא שרק מי שיש לו נקודת איפוק יודע לשים לעצמו מעצורים - יהיה לו את הכח להתקדם בחיים.

לדוגמה, למחנך בכיתה ישנן מדי פעם הפרעות, והוא נכנס ללחץ מההפרעות וכך כל האווירה בשיעור נפגמת. הילדים חוזרים הביתה ומספרים לאימם שהמורה עצבני ואי אפשר ללמוד כי כל רגע הוא מעיר הערות. לעומת זאת, מורה רציני משרה אווירה של רוגע, יודע להעלים עין מדברים מסוימים, במקום להעיר הוא מחייך חיוך עדין וכך שורה בכיתה אווירה של רוגע. כאן נדרש מצד המחנך איפוק, כלומר המחנך צריך לשתות הרבה חלב לפני השיעור וכך יוצא לו שם של מחנך רגוע המשרה אווירה נעימה.

על מנת לשמור על אווירה טובה ולשווה בבית - צריך לשמור על איפוק. במקרה והבעל או האישה מגיבים אחד לשני על כל מילה שנאמרת - לא תהיה אווירה טובה בבית וגם לא תהיה שום התקדמות וצמיחה. אולם כשאחד מבני הבית יודע לשתוק - הבית מתחיל

לדור שלנו...". לימים, בחודש אלול, הוא החליט שלקראת חודש אלול, חודש הסליחות, הוא ינסה ליישם את "דרך הבעש"ט". הוא שיתף אותי ואמר: "ברוך השם, יש לי אישה עוקצנית, כל רגע היא שולחת לי עקיצה חדה, אנסה חודש אחד ניסיון והיה אם אראה שהחודש עבר בשלום אנחנו ממשיכים הלאה יד ביד, אך אם אראה שאני לא מסתדר - נפרד כידידים".

הסכמתי כמובן ואיחלתי לו בהצלחה. לפני ראש השנה הוא אמר לי "אני לא יכול יותר, אני כבר עשרים וחמישה יום שותק לה, אני רק מחכה שיעבור ראש השנה ויגיעו עשרת ימי תשובה ואני אתן לה תשובה על כל החודש!"

"מה קרה?" שאלתי. הוא אמר לי "אמרת לי לשתוק ואני שותק, אבל השתיקה הזו היא בלתי אפשרית". שאלתי "אתה שותק באמת?"

והוא ענה "בטח, אשתי אומרת לי מילה ואני במקום לענות לה אומר לה 'יש לי מה לענות לך אבל אני מעדיף לשתוק'".

"זו שתיקה?" קפצתי במקום, "זו לא שתיקה! אתה רואה אותה מול העיניים ולא את בורא עולם. למי אתה שותק? לה! אך שתיקה אמיתית משמעותה לשתוק לבורא עולם ולא לבשר ודם. אתה מתבוסס בעצמך כי אין לך איפוק".

היין יפה לחלב כשחיים עם הפנימיות, כשרואים תמיד את אבא שבשמיים בכל עניין ועניין. "אבא, זכה אותי להבין שאתה מדבר אלי דרך אשתי".

מה הקשר בין חלב לקדושה?

עכשיו ראוי להבין כמה האמור לעיל מופלא - שבחה של ארץ ישראל היא 'ארץ זבת חלב ודבש'. קודם כל חלב! הדבר הראשון שמציגה לך ארצנו הוא החלב. ארץ ישראל היא ארץ של קדושה ומה מקבלים כשיש קדושה? חלב, כלומר: איפוק. לכן בשבועות נוהגים לאכול מאכלי חלב כי כשמקבלים את התורה - מקבלים איפוק. הדבר הראשון שאמורים ללמוד מחג השבועות הוא האיפוק. יותר שתיקה בבית, יותר שתיקה לחבר, יותר איפוק בשטח, איפוק בשינה, בכל דבר ודבר! גם כשאוכלים עוגת גבינה זו נקודת איפוק. עוגת הגבינה הזו היא כדי שתלמד לתת איפוק.

להר סיני ישנם שמונה שמות, אחד מהם הוא הר בגניונים. אומר ספר "טעמי המנהגים" בשם המדרש שההר היה נקי כמו גבינה. מה הקשר בין ניקיון הר סיני לגבינה? הקשר הוא שאם רוצים לזכות לקבלת התורה על הר סיני - צריכים להיות נקיים כמו גבינה - יש לך נקודת איפוק או לא?

הדבש

מובא בליקוטי מוהר"ן (רבי נחמן מברסלב זיע"א) על הפסוק **"חם ליבי בקרבי"** (תהלים, לט ד) ראשי תיבות חלב. ומוסיף ואומר ראשי תיבות נוספים לחלב **"ליבי חלל בקירבי"** (תהלים, קט כב). אף בספר "טעמי המנהגים" מובא כי הפסוק **"להגיד בבוקר חסדך"** (תהלים, צב א) הם ראשי תיבות חלב.

נמחיש את הדברים, ישנה העבודה על האיפוק, אך מה קורה כתוצאה מהאיפוק? נכנסים לגאוה. האדם חושב לעצמו "אני לא כמו שהייתי פעם, מאז שהתחלתי לשתות חלב אני יותר באיפוק, היום יש לי שליטה עצמית". אומר רבי נחמן מברסלב חלב ר"ת "ליבי חלל בקרבי" כי נהיית צדיק! החלב עלול לגרום לך לחשוב שאתה כבר צדיק, אולם, ספספת את מרת החלב, ישנה מטרה נוספת לחלב והיא האמיתית, **"חם ליבי בקרבי"** - האיפוק אמור להביאך להכרת השפלות, שאתה בלבך מלא תאוות, כולך חם מזג.

כשאתה נותן איפוק, הקול הפנימי מתחיל לשגוע אותך.

להרחיק את עצמך.

"משחית לשחית" - דיינו, תלוי אין נהגת בתחילת היום. מהי הנקודה הראשונה שנתת כשקמת בבוקר. אדם שבתחילת היום מנתק את השעון המעורר כי היצר הרע ואמר לו להמשיך לישון עוד דקה דקותיים, או אדם הנותן נקודת איפוק בבוקר וכשהשעון מצלצל הוא מיד קם. במידה ותחילת היום נפתחת ברגל ימין - כל היום נצבע בוורוד.

היין יפה לחלב אם

אומרת הגמרא כי לאישה מיניקה לא כדאי לאכול דגים קטנים כי אינם טובים לחלב. מוסיף רבי יהושע בן לוי ואומר "מינקת מוסיפים לה יין". היינו, היין יפה לחלב. ולפי האמור לעיל זה מתוק מדבש - הדגים באים מיסוד המים. מים הם יסוד התאוה ואילו יין הוא פנימיות. כאמור "נכנס יין יצא סוד". היין משחרר את כל הסודות. יין בגימטריה שבעים - "שבעים פנים לתורה". לפיכך, לאנשים אין איפוק כי הם חיים את החיצונית ולא את הפנימיות. אדם החי עם הפנימיות מפחש את בורא עולם, מכיר בנשמה האלוקית שבו וזה נותן לו את כח האיפוק.

כשבעל מתווכח עם אשתו - על פניו הוא רואה את אשתו מולו המתווכח עמו, אך אדם החי את הפנימיות יראה את בורא עולם מדבר אליו דרך אשתו.

היה לי חברתא שלמד איתי בכלול ששמע את שיעורי "דרך הבעש"ט" ונהג לומר לי "הדרך אינה מתאימה

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור היומי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
דטס! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הבנים פינת אהבת ציון,
אבן יהודה בשעה 20:45
בית הכנסת "פועלי צדק"
יום רביעי | לגברים ולנשים

מנשה צאלח 8 רמלה
בשעה 20:45
בית הכנסת 'הקר אוון'
יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב
בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

הקו המזל: 03-3090-900
סרטון יומי: 058-3139000

חסיד של הדרך

למערכת דרך הבעש"ט שלום וברכה,

הסיפור שלי התחיל כחבור ישיבה צעיר, חוזר בתשובה.

נכנסתי לישיבה של חוזרים בתשובה שגם למדו בה קרובי משפחתי כך שהרגשתי ממש בנוח עד ש...

היכרתי בחור ליטאי ספרדי שאינו חוזר בתשובה (אין לי מושג מה הוא חיפש שם) וזכיתי להיות החברותא שלו.

הוא היה מאוד נחמד ולימד אותי כיצד ללמוד גמרא בצורה מאוד מעמיקה ואף לקרוא בתורה בקריאה ירושלמית.

אולם נקודה אחת הבדילה בינינו.

הוא היה ליטאי ואני חזרתי בתשובה והתקרבותי ליהדות דרך חב"ד.

בשל היותו ליטאי היתה לו ביקורת מאוד חריפה על חב"ד.

העניין גרם לי לצער גדול ואני הקטן, שהייתי פחות מלומד ממנו, לא היה לי מענה לטענותיו וכך תמיד מצאתי את עצמי נכנס איתו לויכוחים על החסידות ויצאתי בפחי נפש.

הרגשתי יותר ויותר חסר אונים ואובד עצות וגם לא היה לי כל כך עם מי להתיעץ.

אימי שתחיה התקרבה לחב"ד וכשהתייעצתי עימה היא המליצה לי לחפש מסגרת של חב"ד, אך די התלבטתי.

ערב אחד, כאשר כל הבחורים עלו לפנימייה ואני נשארתי לבד בבית המדרש, פתחתי את היכל הקודש ופשוט בכיתי כמו תינוק לאבא שבשמיים: "יבוננו של עולם, האר לי את עיני לדעת מהי דרך האמת..."

וכך במשך שעה בכיתי והתפללתי עד שיבשו לי הדמעות.

סגרתי את ההיכל ועליתי לפנימייה לישון.

למחרת בבוקר, הגיעה הישועה.

קיבלתי טלפון מגיסי שהמליץ לי על ישיבה מצוינת בבני ברק לחוזרים בתשובה. חבריו לומדים שם והם מאד מרוצים. הוא הציע שאלך לשבת לבדוק אם הישיבה מתאימה לי. וכך מצאתי את עצמי מתארח לשבת בישיבה ומאוד הוקסמתי מהבחורים החמים שקיבלו אותי בסבר פנים יפות. בזמן שהויתי בישיבה שמעתי שיחות של הרב שליט"א שהיה המשגיח בישיבה וכך התוודעתי ל"דרך הבעל שם טוב".

אני מודה לקב"ה שנענה לתפילתי וזיכה אותי להכיר את דרך האמת - דרך כה נפלאה ומתוקה מדבש.

שבת שלום

תגובות על הדרך

אחרי חילופי דעות מספר כי חכמי התורה בו ונשאו או פקדונו. שנינו כוח: "זה לא החכם שהציק לי אלא השם, אבא תראה לי מה אתה רוצה מאני". והוא לא אבא הפסד בשאחה. "יש כח בזה אבא ונראה אבא הפסד על הפסד אבא דרך חיים כח נפלאה.

כעשרים וחמש שנה. סבי ז"ל, סבא שלמה, גר בבני ברק, ולעת זקנתו החליט שהוא עובר דירה לירושלים. למזל, למדתי בישיבה בירושלים, אז הייתי קופץ אליו לביקור מדי פעם, עוד בהיותי רווק. בימים הנוראיים, כשהייתי בן עשרים, הלכתי לכותל ובכותל יש סליחות לבילי שישי "ברוב עם הדרת מלך". נכחו שם כמה מאות אנשים, וביקשו ממני להיות שליח ציבור בסליחות ובאשמורות. סבא היה מקבל דרישת שלום חמה: "הנכד שלך מרגש את הציבור עם הקול היפה שלו, ממש נעים ומירות". יום אחד, ניגש אליי מישהו ושאל אותי: "אפשר לעשות איתך עסק? אני רוצה להוציא איתך קלטת, אנחנו רוצים להקליט אותך ולשווק אותך בכל הארץ, אנחנו נעשה יחד כסף מעל המרק התימני המיוחד שרק סבא ידע להכין, שיתפתי אותו "סבא, אל תשאל לאיזו רמה הגעתי. בכותל ניגש אליי מישהו ואמר לי שהוא רוצה להוציא איתי קלטת, אנחנו נקליט את הפרשה עם הניגון ואקבל על כך כסף. סבא, ככה גם נשמור על המסורת". והוא הסתכל עליי, הנהן בראשו ואמר: "כך? תמשיך, תמשיך לאכול". אני אוכל ומתלהב ומספר לו "סבא, אתה יודע כבר עשינו הקלטה אחת, נסענו לאולפן והוא הקליט אותי", וסבא הנהן ואמר "אני שומע, שומע". הוא נתן לי לאכול, אמר לי לברך והלכנו לסלון.

"להגיד לי, זה הזמן שלך לעשות קלטת? זה הזמן? במקום להיות בישיבה ולינוק חלב? אתה צריך בגיל הזה לינוק חלב! עוד גמרא, עוד מוסר, עוד משניות, רק לינוק חלב! זה לא הזמן שלך להוציא קלטות! עכשיו אתה בגיל של יניקת חלב! סבא דיבר ודיבר ודברו חדרו לי ללב! אתם יודעים למה זה גרם לי? גרם לי לחשוב מחדש, "איך בכלל חשבת על כך? איך חשבת על השטויות האלו? אני לא ממשיך עם ההקלטות". וכך קיבלתי על עצמי ללמוד בישיבה עד תום זמנה.

נכנסתי לישיבה בחשוון ועד פסח לא חזרתי הביתה, זו הייתה חצי שנה שקיבלתי וינקתי רק חלב. והכל כתוצאה מדבריו החמים של סבא. התקשרו אליי מהבית בתחנונים "די, תבוא בבקשה, אנו מחכים לך, בוא תיקח שמיכה, קר בירושלים". אבל אפילו את השמיכה לא רציתי. אם אתם רוצים, תביאו לי את השמיכה לישיבה. אותו חלב שהוא נאם לי עליו - חדר לי לעצמות למשך שנים רבות.

לסיכום, אנחנו יוצאים מחג השבועות עם שני דברים: עם איפוק ועם אמונה, "ארץ זבת חלב ודבש". חג שמח לכל בית ישראל, חזקו ואמצו. שבת שלום.

אתה פתאום מגלה את התאוות שלך. למשל, אדם העובד על שמירת העיניים או שמירת הלשון, וכשהוא נותן איפוק אז התאוה מתחילה לבעור בו מבפנים - ופה הוא מכיר במציאותו - שהוא מצד עצמו לא יכול לשמור על העיניים או הלשון וכל נקודת איפוק שלו היא ברחמי של השם - זו הכרת השפלות. לסיכום, החלב הוא רק שלב אחד בעבודת השם וצריך להיזהר לא להגיע ממנו לגאווה, אלא להכרת שפלות. מה כן? מטרת החלב היא "להגיד בבוקר חסדך", מהחלב תגיע להכרה שאתה מצד עצמך מציאות של תאוה וכל הטוב שבך אלו חסדי השם. "להגיד בבוקר חסדך" ראשי תיבות חלב - קח את החלב לאמונה.

לכן מיד אחרי החלב צריך את הדבש. **הדבש הוא חיבור לבוה עולם.** החלב לבדו אינו מספיק כי אם תהיה רק עם החלב אתה עלול להיכנס לגאווה. לכן התורה אומרת "ארץ זבת חלב ודבש". מטרת האיפוק הינה ההתחברות אל השם. האיפוק מגלה לך שפלות ומהשפלות אתה מגלה ששמעיל אותך בכל רגע ורגע אלו הרגעים של השם עליך. עכשיו אתם מבינים מהו חג השבועות? זו העבודה בחג שבועות.

הקלטות באולפן או לימודים בישיבה?

באחד האירועים, הרב מחפוד שליט"א קרא לי לשבת לצידו. כשהמלצר הביא מנה של דגים, הרב נתן הוראה למלצר לשים לי דג בצלחת, ואז הוא לקח את הלימון וסחט אותו בפשטות על הדג שלי. אכלתי כי מצווה לשמוע לדברי חכמים, חייבים להתבטל ליד גדולי הדור... הוא אמר לי: "אני לא סתם קראתי לך, רציתי לבקש ממך שכשאתה מדבר בשיעורך תשלב את הנושאים שלום בית ועבודת המידות".

אני משתדל מאוד להקפיד על כך. עבודת המידות היא האיפוק.

רבותי, המבחן האמיתי הוא ההתנהגות בשטח. מה קורה לך כשאתה בא הביתה? התקשרה אליי מישהי וסיפרה לי שכשבעלה נכנס הביתה הוא אומר לה: "בטלנית, כל היום את יושבת, בשביל מה את יושבת אם את לא עושה כלום?" הרב, הוא כל היום משפיל אותי מול הילדים". הייתי בטוח שהיא מקשיבה לשיעורי "דרך הבעש"ט" לכן אמרתי לה: "אבל זה לא הוא".

"אז מי זה?" היא שאלה.

הייתי בטוח שהיא כבר מבינה את השפה: "סליחה, את לא שומעת את 'דרך הבעש"ט'?" היא אמרה "עכשיו התחלתי..." ומיד עניתי "אז תמשיכי, תמשיכי".

האישה הזו צריכה להבין שהשם רוצה ממנה משהו... זו אמנם עבודה קשה, אך זו הנקודה של חג השבועות: חלב ודבש - להיכנס לנקודות האלו של האיפוק מתוך אמונה והתחברות לדבש של השם.

אָשָׁה בגימטריה דבש. הדבש הוא חיבור. אתה יודע מתי האישה היא דבש? כשיש לך את ההתחברות אל השם! רבותי, זה לא פשוט, זו עבודת חיים. ראשית כל האיפוק, אולם היזהר שמא תחדור אליך הגאווה, "ליבי חלל בקרבי". אנחנו רוצים שתגיע ל"חם ליבי בקרבי" - הכרת השפלות, וממנה להגיע ל"להגיד בבוקר חסדך" - ההתחברות לדבש.

אני רוצה לספר לכם סיפור שהתרחש לפני

מטפלת רגשית
עפ"י דרך הבעל שם טוב
052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"
"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתופים האמנים ומספיקי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ו"ר אשר תגן עליהם אכ"ר"

לרפואת הויה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני
להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמם, שי בן רחל | לע"נ עידו אליהו בן אורנה רומי בן אנגיהו
לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה,
ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעמימה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה
ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

אמרי פי

קטעים נבחרים מיומנו של הרב

שורש השמחה בעבודת ה'

לחיות שפלות, פירושו - **קבלה, השלמה והפנמה**, באהבה ובחביבה שאכן זו מציאותנו - מציאות של שפלות של כל הרע שבעולם, כמו שלגורילה אין שום כאב מעצם היותה גורילה ולא בושה, - כי כך נבראתי וזה רצון ה', וכל עוד ויש לאדם כאב או בושה עצמית מעצם היותו שלילי - עדיין לא הפנים את מציאותו, ועדיין חי **גאווה**, שפירושה רצון פנימי להיות טוב וגדול מצד עצמו. וכל עוד והאדם לא אוהב את עצמו, דהיינו שרואה את מציאותו כמציאות שלילית ומקבל אותה, ממילא לא יאהב את בוראו, ולא את זולתו, וזהו "ואהבת לרעך - כמוך, אני ה'" (ויקרא י"ט ח"ג), דהיינו אהבת הרע ואהבת ה' תלויים עד כמה הינך אוהב את עצמך, כלומר שלם עם מי שאתה, **כי זו מציאות כל האדם**, ומוזה זוכים לאהבת ישראל בשלמותה ולראות את **רחמי ה' עלינו בלי סוף**, וזהו שורש השמחה בעבודת ה'.

פתח ליבי בתורתך

"פתח ליבי בתורתך" (אלהי נצור): לא כתוב פתח ליבי לתורתך, אלא שכל מטרת התורה עניינה כדי שעל ידי הלימוד אוזכה שיפתח לי הלב ואגלה את מה שיש בתוכי, וכשאזכה להכיר את האמת שלי ואכיר בשפלותי, ממילא יתגלה לי שכל הטוב שבי אינו אלא רחמך.

אור השם

אין צורך לעבוד על האמונה באופן ישיר, אלא עיקר העבודה צריכה להיות על הכרת השפלות והאמת שלנו, וממילא כשמכיר את אפסיות האדם - מתגלה אור ה' וטובו עליו, וזהו עניין "שמור וזכור בדבור אחד", שעל ידי ששומר את עצמו מהגאווה ומכיר בשפלותו, ממילא זוכר ברחמי ה' עליו.

המפלצת שבלב

מעבר לגדת הנהר שוכנת מפלצת שכל תושבי הכפר מפחדים ממנה. קיים מעבר של גשר צר בין הכפר לנהר. ראש הכפר הוציא כרוז לכל העולם: מי מוכן להילחם במפלצת שמעבר לנהר? היא שונאת אדם! וזה מאוד מסוכן! היא לא הורגת אותך סתם כך, אלא היא מעליבה אותך ומכניסה אותך לייאוש, יגון ואנחה. או שאתה בורח או שאתה נגמר.

מי מוכן לעמוד מולה? הגיעו משלחות מכל העולם לנסות מול המפלצת את מזלם הראשונה היתה משלחת השכל שאימנו את שכלם לשלוט על הלב הם שיננו לעצמם שהם נשמה אלוקית ואף אחד לא יכול לפגוע או להעליבם הם עברו את הגשר הצר... ולא חזרו.

אחריהם הגיעה משלחת שמחת הלב הם שרו ורקדו כי העיקר הוא להיות בשמחה.

הם עברו את הגשר הצר... ולא חזרו.

ואז הגיע זקן חכם ומאושר עם חברים שנתן לחבריו כמה תורות הם עברו את הגשר

עברו וגם חזרו!

כל אנשי הכפר הקיפו אותם באהבה וביקשו לדעת: איך שרדתם את המפלצת?

הזקן המאושר לימד:

עברנו את הגשר הצר והמפלצת צעקה עלינו שאנחנו עצלנים, כעסנים, בעלי תאוה, שקרנים, גאווניים ועוד.

בתחילה נפלנו כי זה היה קשה מנשוא

אבל אז קמנו ואמרנו לה שאנחנו יודעים ומודעים לחסרונותינו שכך השם ברא אותנו

אנחנו לא מושלמים כי אנחנו לא האלוקים

ושכל אחד מאיתנו נולד עם חיסרון כדי שדרך החיסרון נבקש את רחמי של בורא עולם.

המפלצת כעסה!

היא צרחה לנו שהבורא לא אוהב אותנו עם חסרונותינו. בהתחלה נפלנו ואז קמנו

ואמרנו לה שאהבת עולם אוהב אותנו אבא המלך הרחמן ואז היא ניסתה לסכסך בין החברים

היא הראתה לנו דברים נוראים אחד על השני

היא נתנה לנו ניחושים (נחש) שהשני עושה לנו דווקא נפלנו מזה וקמנו

אמרנו לה שאין לנו עניין אחד עם השני

יש לנו עניין עם הבורא שמציג דרך האדם השני

היא חזרה ואמרה שיש בנו רק רע

וזה יתגלה לכל העולם!

אמרנו לה שהשם מרחם עלינו והרע הזה יישאר חבוי בנו ולא יצא לעולם אם רק נשמור על ענווה ונדע שאנחנו לא יותר טובים מאף בריה.

המפלצת סירבה להתיימשך אבל כוחה הלך וירד מגובה של הר היא הפכה לדרקון קטן בגודל זבוב

היא נכנסה אלינו לתוך הגוף

היא שוכנת אצלנו עכשיו בכבוד ובחצי הלב.

אנשי הכפר פחדו והלכו צעד אחורה מהזקן והחברים המפלצת נמצאת בתוכם?

כן. כאן בעולם הזה שאנו חיים

המפלצת הזו נמצאת אצל כולנו!

היא מקבלת כוח מגאווה ויכולה לגדול חזרה לגודל הר היא תמיד תקשקש לך בשכל כמה אתה חסר

וכמה האחר אשם

וכמה השם לא אוהב אותך

ותלמד שאתה בעל חיסרון כאן בעולם

ומול כל חיסרון וקושיי תבקש מהבורא עזרה וכך תלמד שאתה רק בן אדם ולא הבורא.

ומה העיקר? אל תפחד בזה העולם משום מפלצת על גשר צר!

שבת שלום

תהילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ז' פסוק ז'

יְרַדְּךָ אֱוִיב נַפְשִׁי וַיִּשְׁגַּע וַיִּרְמָס לְאַרְצָה חַיִּי וַיְבֹדֵי לְעַפְרָיִם יִשָּׁפֵן סֶלָה

"**ירדוך אויב נפשי**" - האויב הוא היצר הרע שרודף את נפשי להפילה בפגמים ובעבירות נגד רצון ה'.

"**וישג וירמס לארץ חיי**" - האמת היא שהיצר הרע חזק יותר ממני והוא אכן משיג אותי ומצליח להביס ולהפיל אותי לארציות.

"**וכבודי לעפר ישכן סלה**" - כבודי הכוונה לה' ולשכינה שבתוכי כי כשאני נופל הרי לא רק אני נופל, אלא אני והשכינה שבי, ונמצא שכבוד ה' גם מושפל ונרמס. ומצד האמת שזו מציאותי התמידית שאני חסר אונים מול היצרים שבי וזהו

"**ישכן סלה**" - כלומר תמיד לעולמי עד אני לא אוכל לו וכיוון שאני מודה באמת הזו ומכיר בה היותי חסר אונים בלעדיך לכן "קומה ה' וכו'".

אין חפץ ה' כי אם במי שמזכה את הבריות (ה"חסד לאברהם") הפץ את העלונים וזכה את הרבים

105 לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

